

ONG FORA DE CONTROL

Intervida ahir, L'Arca de Zoè avui, són només la punta de l'iceberg de l'escàndol de les falses ONG humanitàries, un fenomen que dura ja massa anys sense que ningú sembli disposat a posar-hi ordre. Potser perquè, en el fons, tots tenim part de responsabilitat en l'assumpte. La societat occidental, animada per polítics, famosos, ONG i mitjans de comunicació, ha fabricat una imatge intocable dels cooperants i les organitzacions solidàries, als que hem posat en un pedestal i convertit en icona moral dels nostres temps, en herois que abandonen la riquesa i confort del nostre consumista i competitiu entorn per dedicar-se a ajudar als pobres i desemparats africans.

Tanta ingenuïtat i paternalisme han estat aprofitats per grups que s'han posat el barret d'ONG per traficar amb armes, drogues i persones, espoliar recursos naturals o fer proselitisme religiós. També hi ha grups que és dediquen, senzillament, a fer-se rics a costa de la candidesa d'un públic que presumeix d'apadrinar nens sense saber (ni voler saber) per a que s'utilitzin els seus diners o ni tan sols si el nen apadrinat existeix de debò.

El sector no governamental necessita un regulació urgent, el problema és, però, qui pot i qui té el valor de portar-la a terme. L'autoregulació ni funciona ara, ni funcionarà mai. Per molts controls i coordinadores que es creïn, les ONG mantenen una actitud corporativista i no es critiquen les unes a les altres públicament. La majoria d'ONG serioses coneixen i han estat testimonis d'aquests abusos des de fa molt temps i callen descaradament. De l'anomenada societat, que adopta criatures per imitar a l'Angelina Jolie i la Madonna i fa donatius segons la crisi de moda a la televisió, millor ni parlar-ne.

En realitat, el maremagnum no governamental hauria de estar regulat pel govern, però aquest es conforma amb enregistrar les ONG, comprovar que els seus estatuts són correctes i, amb sort, demana'ls-hi una auditoria comptable. Mesures que no impedeixen que una ONG perfectament democràtica construeixi, amb total transparència financera, un hospital on falsos metges recepten medicaments caducats i trafiquen amb òrgans.

Però tampoc cal esperar-ne gran cosa dels governs. Algú es creu de debò que la gent de l'Arca de Zoè son tant estúpids que van llogar un Boeing 757 sense garanties, i que pensaven aterrar per sorpresa a un aeroport francès amb 103 nens txadians sense papers? És obvi que les autoritats franceses, i txadianes, no només estaven al corrent d'aquesta operació sinó que l'hi havien donat la llum verda. Molt probablement, l'escàndol ha sortit a la llum només perquè algun dels intermediaris africans, descontent amb la seva recompensa, va decidir denunciar-ho.

Llegeixin dons les unànimes veus de condemna contra el tràfic d'infants, escoltin les grans declaracions d'intencions per evitar que aquesta mena d'abusos es repeteixin, i preparin-se pel proper escàndol.

Jordi Raich.
Escriptor.
www.jordi-raich.com
Nov 07